

použití ustanovení § 24 cit. zák., vyslovil nss již opět, zejména náhl. Boh. A 5950/26, 6780/27, 6936/27 a 7058/28.

Č. 8098.

Domovské právo: * Vdova má právo, aby jí do vydržecí doby podle § 2 novely k domovskému zákonu č. 222/1896 ř. z. započtena byla doba, po kterou se za trvání manželství soudně nerozvedeného zdržovala mimo bydliště manželovo.

(Nález ze dne 11. září 1929 č. 16.531.)

Věc: Obec B. proti zemské správě politické v Praze stran domovského práva Antonie K.

Výrok: Stížnost se zamítá jako bezdůvodná.

Důvody: Antonie K., která pobývala od r. 1901 v B. odloučeně od svého manžela, zdržujícího se do své smrti v r. 1924 v Bus., a jejíž manželství nebylo soudně rozloučeno ani rozvedeno, žádala 13. října 1926 o přijetí do domovského svazku obce B. dle § 2 novely k zák. dom. z 5. prosince 1926 č. 222 ř. z. Žádosti té obecní zastupitelstvo v B. usnesením z 9. října 1926 nevyhovělo.

K odvolání Antonie K. zrušila osp v B. rozhodnutím z 2. prosince 1926 usnesení obecního zastupitelstva, uvedši v důvodech, že není důvodná námitka, že nemůže strana uplatnit nárok před uplynutím 10 let od úmrtí manželova, poněvadž táž vydržovala nárok na přijetí zcela samostatně bez zřetele k tomu, že nežila s manželem ve společné domácnosti a že jejich manželství nebylo soudně rozloučeno. Jedině výrokem soudu, že jest žadatelka povinna následovati manžela do jeho příbytku, byl by mohl býti její pobyt v obci B. trvale přerušen.

Odvolání stěžující si obce zamítla zsp v Praze nař. rozhodnutím z důvodů rozhodnutí I. stolice a dodala: »Konaným šetřením bylo zjištěno, že manžel Antonie K., zemřelý dne 3. ledna 1924 v Bus., neuplatňoval za trvání manželství nároku, aby se jmenovaná k němu vrátila do Bus., jest tedy její pobyt v B. považovati za dobrovolný a jmenovaná vydrží zákonou 10letou lhůtu samostatně, vzhledem k tomu, že žádost za přijetí do dom. svazku obce B. podala 13. října 1926, t. j. až po úmrtí manželově. Ježto obec B. ve svém přípise z 18. října 1926 dosvědčuje, že jmenovaná zdržovala se v B. přes 10 let nepřetržitě a dobrovolně, aniž připadla na obtíž veř. chud. zaopatření, jsou zákonné podmínky pro nabytí nároku na přijetí do dom. svazku obce pobytu dle § 2 cit. zák. splněny«.

Stížnost do rozhodnutí toho shledal nss bezdůvodnou.

Jest ovšem pravda, že jest manželka povinna dle § 92 o. z. o. sledovati muže do jeho bydliště a že je bydliště manželovo podle § 66 a 70 jur. normy obecným sudištěm manželčiným, pokud nebylo manželství soudně rozloučeno nebo rozvedeno nebo smrtí zrušeno. Leč z ustanovení těch v souvislosti s §§ 7 a 11 dom. zák. z 3. prosince 1863 č. 105 ř. z. plyne jen, že je manželka, pokud nebyla soudně rozvedena, za trvání manželství resp. za manželského společenství nezpůsobila, nabytí samostatně dom. práva. Ale

právě tak jako nelze tvrditi, že by byl pobyt manželčin v bydlšti mužově nedobrovolný, nelze ani samostatnému pobytu, který si zvolila manželka za trvání nerozloučeného manželství mimo bydlště manžela, trpí-li to manžel nebo svolí-li k tomu, odepřiti význam pobytu ve smyslu § 2 uvedené novely k dom. zák. Uvedené §§ 7 a 11 brání sice tomu, aby manželka nabyla samostatně dom. práva za trvání manželství soudně nerozvedeného a aby na základě svého samostatného pobytu mimo bydlště manželovo uplatňovala nárok ve smyslu § 2 uvedené novely k dom. zák. Leč tím, že bylo manželství zrušeno, odpadá sama sebou zákonná překážka samostatného nabytí dom. práva manželkou a nelze vdově odpírati nárok na přijetí do dom. svazku obce jejího pobytu ve smyslu § 2 uvedené novely. Okamžikem, kdy bylo manželství zrušeno nebo soudně rozvedeno, stává se manželka samostatným subjektem dom. práva a musí tudíž od téhož okamžiku také býti samostatně posuzovány podmínky tohoto nároku podle vlastních jejich poměrů osobních. Poněvadž pak dle znění § 2 uvedené novely je pro založení nároku na přijetí do dom. svazku směrodatná jen skutečnost dobrovolného a nepřetržitého pobytu, nikoli však mimo to důkaz nějaké zvláštní kvalifikace pobytu toho, je patrno, že je vdova oprávněna započísti si do desetileté vydržecí doby také pobyt za trvání manželství soudně nerozvedeného, i když pobyt ten byl mimo bydlště manželovo. Ustanovením § 7 a 11 zák. dom. č. 105/1863 je manželce jen za trvání manželství bráněno uplatňovati samostatný nárok na dom. právo ze skutečnosti vlastního pobytu, kdežto po zrušení manželství odpadá sama sebou překážka uplatnění této skutečnosti.

Pro opačné mínění stížnosti není v zákoně opory a slušelo proto stížnost jako bezdůvodnou zamítnouti.

Č. 8099.

Stavební právo (Čechy). — **Železnice: I. I ve funkci úřadu rozhodujícího může ředitelství stát. drah ve stav. řízení o stavbě v požárním obvodu dráhy uložit straně podmínky, které nebyly uvedeny při stav. komisi.** — **II. Není podstatnou vadou řízení, nevydá-li stav. úřad straně vyřízení do 14 dnů po stav. komisi.**

(Nález ze dne 11. září 1929 č. 16.533.)

Prejudikatura: Boh. A 998/21, 1403/22, 1586/22, 2660/23, 6856/27.

Věc: Firma... v K. proti zemskému správnímu výboru v Praze o stavební povolení.

Výrok: Stížnost se zamítá jako bezdůvodná.

Důvody: Při komis. řízení, konaném dne 30. června 1926 o žádosti stěžující si firmy za udělení stavebního a živnostenského povolení k přestavbě melasové nádrže při její továrně v K. prohlásil zástupce udržovacího odboru státních drah v Ú., že za určitých podmínek nemá proti projektu námitek, zároveň však poukázal na to, že stavba má býti provedena v zapovězeném stav. obvodu dráhy, a žádal proto, aby ještě před udělením stav. povolení byly spisy zaslány ředitelství stát. drah Praha-Sever ke schválení, resp. rozhodnutí, ježto tento úřad, ač jediné